

Sygn. akt II W 941/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Grzebiń

Protokolant Aleksandra Bakalarz

po rozpoznaniu w dniu 07 grudnia 2017 roku

sprawy przeciwko **K. K.**

synowi J. i H.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

W Jeleniej (...)02.2015r. do 14.09.2016r., uporczywie nie wpłacał w terminie należnego zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych za rok 2014r. w łącznej kwocie 8.317 zł., powyższe stanowi naruszenie przepisu art. 21 ust. 1, ustawy z dnia 20.11.1998r. o zryczałtowanym podatku dochodowym on niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

tj. o wykroczenie z art. 57 § 1 kks

I. uznaje oskarżonego **K. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 57 § 1 kks i za to na podstawie art. 57 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000 (jednego tysiąca) złotych,

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa i nie obciąża go opłatą sądową, zaś na mocy art. 29 ust. 1 ustawy prawa o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokat P. M. z J. kwotę 216 (dwieście szesnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu oskarżonego K. K. oraz 41,40 (czterdzieści jeden 40/100) złotych tytułem zwrotu podatku VAT.

- 1 -

Sygn. akt II W 941/17

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny.

Od kilku lat oskarżony K. K. prowadzi własną działalność gospodarczą. Z tego tytułu zobowiązany jest do płacenia zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych. Za rok 2014 podatek ten wynosił 8.317 zł.

Dowód:

- informacja o naruszeniu prawa k. 2 – 3

- lista zaległości k. 4 – 5

Oskarżony zobowiązany był uiścić ten podatek w okresie od 01.02.2015r. do 14.09.2016r. do Urzędu Skarbowego w J., czego nie uczynił. Urząd Skarbowy wielokrotnie wzywał oskarżonego do stawiennictwa w jednostce w J. celem złożenia wyjaśnień w tej sprawie. Jednakże oskarżony ten nie stawiał się na wezwania Urzędu Skarbowego w J., nie odbierał wezwań. Urząd Skarbowy ustalił, że K. K. opuścił miejsce stałego zamieszkania. Nie udało się ustalić miejsca jego pobytu.

Dowód:

- nieodebrane wezwania k. 6 – 7, 12 – 13, 29 – 30

- pisma k. 11, 19

Ponieważ nie udało się ustalić miejsca pobytu oskarżonego oraz nie uiścił podatku, ani też nie skontaktował się z urzędem Skarbowym, wydana została decyzja o prowadzeniu wobec niego postępowania w trybie dla nieobecnych.

Dowód:

- pisma k. 11, 19

- postanowienie o zastosowaniu trybu dla nieobecnych k. 34.

Z uwagi na zastosowany tryb oskarżony nie złożył wyjaśnień w sprawie.

Sąd stwierdził co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego uznać należało, że K. K. dopuścił się zarzucanego mu czynu. W zarzucanym okresie oskarżony nie uiścił należnego (opisanego w a/o podatku). Zerwał całkowicie kontakt z Urzędem Skarbowym w J.. Nie reagował na jego wezwania do złożenia wyjaśnień w sprawie. Bez poinformowania tego urzędu zmienił miejsce zamieszkania nie wskazując nowego adresu. Mimo podjętych starań, nie zdołano ustalić jego miejsca pobytu. Takie zachowanie dobitnie dowodzi, że świadomie unikał on i unika kontaktu z Urzędem Skarbowym oraz uchyla się od płacenia podatku. Wskazuje na to zerwanie kontaktów z Urzędem Skarbowym, opuszczenie miejsca pobytu, nie wskazanie nowego adresu. Oczywistym jest przy tym, że gdyby wyniknęły obiektywne przeszkody w stawiennictwie oskarżonego w urzędzie (np. choroba) to jego obowiązkiem było przy najbliższej okazji zwrócić się do Urzędu Skarbowego w J. ze stosownym wyjaśnieniem. K. K. nie uczynił tego. W świetle wszystkich powołanych wyżej dowodów i okoliczności Sąd uznał, że sprawstwo i wina K. K. z zakresie zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Dokonując oceny wiarygodności występujących w sprawie dokumentów Sąd stwierdził co następuje; wszystkie występujące w tej sprawie dokumenty publiczne są w ocenie Sądu rzetelne i wiarygodne. Oskarżony K. K. działaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia z art. 57 § 1 kks. W J. bowiem od 01.02.2015r. do 14.09.2016r. uporczywie nie wpłacał w terminie należnego zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów ewidencjonowanych za rok 2014 w łącznej kwocie 8.317 zł., powyższe stanowi naruszenie przepisu art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20.11.1998r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Jako okoliczności obciążające dla oskarżonego K. K. Sąd uwzględnił wysoki stopień szkodliwości społecznej zarzucanego mu czynu, przejawiający się nagminnością tego rodzaju wykroczeń tak na tutejszym terenie jak i w skali całego kraju.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność sądową tego oskarżonego.

Mając na względzie wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd uznał, że właściwą karą zasadniczą dla K. K. będzie kara grzywny. Za współmierną dostosowaną do stopnia zawinienia i szkodliwości społecznej czynu oraz możliwości majątkowych tego oskarżonego Sąd uznał grzywnę w kwocie 1000 zł. Kara w takiej właśnie wysokości spełni swoją odpowiednią rolę społeczną. Orzeczenie o kosztach Sąd wydał w oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks. , o kosztach obrony z urzędu w oparciu o p-rzepis art. 29 ustęp 1 ustawy Prawo o Adwokaturze.